

ΕΤΟΣ 66ον

13 Μαΐου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3389)

ΕΚΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΙΑ ΤΥΦΛΟΤΗΤΑ

Λίγο πριν θεραπεύσει ο Χριστός τόν έκ γενετής τυφλό, είπε στους μαθητές του: «Εγώ είμαι τό φώς του κόσμου». Άν σήμερα άκούγαμε κάποιον νά ισχυρίζεται τό ίδιο, θά λέγαμε ότι μάλλον χρειάζεται ψυχίατρο. Δέν είναι όμως λίγοι οι άνθρωποι πού θεωρούν τόν έαυτό τους αυτόφωτο. Πιστεύουν ότι δέν έχουν ανάγκη κανένος άλλου φωτός στή ζωή τους, έκτός του δικού τους μυαλού· καί μαζί μέ τόν ποιητή Χρήστο Χρηστοβασιλή καμαρώνουν λέγοντας:

Μόνος μου γένηκα ό,τι είμαι. Δέν έχω άλλον πιό μεγάλο·
καλός, κακός, μικρός, μεγάλος· είμαι ή ψυχή όλου του κόσμου·
είμαι θεός του έαυτού μου, κι αυτόν άκόμη τό θεό μου
κανείς δέ μ' έχει πλάσει άλλος· τόν έχει πλάσει ό έαυτός μου!

Έπιτηδειότητα φωτοληψίας

Εύτυχώς, ό έκ γενετής τυφλός δέν έπασχε από τέτοιον έσφορικό έγωισμό. Είχε τήν, κατά τόν Άρεοπαγίτη άγιο Διονύσιο, «έπιτηδειότητα φωτοληψίας», τήν ικανότητα νά αναζητεί καί νά δέχεται τό άληθινό φώς. Αυτό φάνηκε από τό ότι, όταν ό Χριστός τόν έστειλε νά νικτεί στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ, δέν δυσανασχέτησε μέ τό παράδοξο τής έντολής. Πίστεψε ότι ό Χριστός ήταν τουλάχιστον πιό φωτισμένος από αυτόν καί πήγε.

Έτσι, πριν άκόμη βρει τό σωματικό του φώς, είχαν άρχίσει νά ανοίγουν τά μάτια τής ψυχής του, γιά νά γνωρίσει σωστά τόν Χριστό. Καί αυτό έκανε τόν Χριστό νά τόν αναζητήσει, γιά νά του «νίψει καί τους όφθαλμούς τής καρδίας», όπως παρατηρεί ό άγιος Αυγουστίνος, καί νά του χαρίσει καί τό φώς τής άληθινής πίστης.

Ένας μεγάλος σύγχρονος έπιστήμονας, ό Άμερικανός γενετιστής, βιολόγος καί γιατρός, Φράνσις Κόλινς, όμολογεί ότι γιά 26 χρόνια ήταν άγνωστικιστής. Λέει χαρακτηριστικά: «Η δήλωσή μου, δέν ξέρω άν υπάρχει Θεός, στην

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. θ' 1-38)

Τό φῶς τοῦ κόσμου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθηήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεπεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεπεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἠλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἠλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι, τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδύρησαν οὖν αὐτόν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητῆς ἐκεῖνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμέν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν

αὐτοῖς. Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέφξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾗ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρὼν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

πραγματικότητα σήμαινε, δὲν θέλω νὰ ξέρω ἂν ὑπάρχει Θεός. Μοῦ ἦταν πιό βολικό νὰ ἀγνοῶ τὴν ἀνάγκη νὰ δίνω λόγον σὲ κάποιον Θεό. Ἔτσι ἐφάρμοζα ἓναν τρόπο σκέψης καὶ συμπεριφορᾶς πού θά τὸν ὀνόμαζα ἐκούσια τυφλότητα ἢ ἐκούσια ἀγνοία».

Ἔνα ὀλέθριο βόλεμα

Ἀπὸ μιά τέτοια ἐκούσια τυφλότητα ἔπασχαν καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Κι αὐτοὺς τοὺς βόλεψε νὰ ἀγνοοῦν κάποιον πού ξεσκέπαζε τὴν ὑποκρισία τους, ἔστω κι ἂν ὅλα τοὺς ἔλεγαν ὅτι εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. Γι' αὐτὸ δὲν ἤθελαν νὰ παραδεχοῦν τὸ αὐτονόητο, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι «παρὰ Θεοῦ» αὐτὸς πού ἔκανε ἓνα τέτοιο πρωτάκουστο θαῦμα. Καὶ ἐφριτταν ἀκούγοντας νὰ γίνε-ται δάσκαλός τους ὁ θεραπευμένος τυφλός.

Ἀντίθετα, ὁ προαναφερθεῖς παγκοσμίου φήμης Ἀμερικανὸς ἐπιστήμονας δέχτηκε νὰ γίνεῖ δασκάλα του μιά ἀγράμματη καὶ μὴ θεραπευθεῖσα καρκινοπαθὴς σὲ τελικὸ στάδιο! Ἡ ζωντανή πίστη της, πού τὴν ἔκανε νὰ ὑπομένει ὄχι μόνον ἀγόγγυστα ἀλλὰ καὶ δοξολογώντας τὸν Θεό, ὀδήγησε τὸν Κόλινς νὰ σιχαθεῖ τὴν ἐκούσια τυφλότητά του καὶ νὰ ἀνοίξει τὰ μάτια του σὲ μιά ἀπροκατάληπτη ἔρευνα γιὰ τὴν ἀλήθεια. Ἐξομολογεῖται ὁ ἴδιος: «Ὅσο περισσότερο καταλάβαινα τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ φώτιζε τὸ φῶς του, τόσο πιό σκοτεινὲς μοῦ φαίνονταν οἱ δικές μου σκέψεις καὶ πράξεις. Ποτέ πρὶν δὲν εἶχα σκεφτεῖ νὰ χαρακτηρίσω τὸν ἑαυτό μου ἁμαρτωλὸ. Πάντα κρατοῦσα ἀποστάσεις ἀπὸ αὐτὴ τὴν παλιομοδίτικη λήξη. Τώρα ὅμως καταλάβαινα πῶς μοῦ ταίριαζε ἀπόλυτα. Κατάλαβα, ἐπιτέλους, ὅτι ἡ ἐπιθυμία μου νὰ πλησιασῶ τὸν Θεὸ ἐμποδιζόταν ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειά μου».

Τὸ «φάρμακο» τῆς ταπείνωσης

Αὐτὸ πού δὲν κατάλαβαν οἱ διδάσκαλοι τοῦ θείου Νόμου, τὸ κατάλαβε ἓνας ἄθεος: Ἡ βασικὴ αἰτία τῆς ἐσωτερικῆς τύφλωσης τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἔπαρση καὶ ἡ ὑπερηφάνεια.

13 Μαΐου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Η θεραπεία του ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ.
Παυσικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ζ' αἰ.).

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Πράξ. ιζ' 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ' 1-38.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Μαΐου, τῶν ἁγίων 318 Πατέρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ' 1-13.

Τελικά αὐτή τὴν τύφλωση τῶν Φαρισαίων ἤθελε ὁ Χριστὸς νὰ θεραπεύσει, γιατρεύοντας τὸν ἐκ γενετῆς τυφλό. Πρὶν ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονός εἶχε ἀρχίσει νὰ μιλάει πιὸ φανερά γιὰ τὴ θεία του φύση, ἀποκαλύπτοντας ὅτι εἶναι μείζων καὶ ἀρχαιότερος ἀπὸ τὸν πατριάρχη Ἀβραάμ. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι πῆγαν νὰ τὸν λιθοβολήσουν! Γιὰ νὰ κατευνάσει λοιπὸν τὸν θυμὸ τους, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας, ἤρθε νὰ θεραπεύσει τὸν τυφλό, «τὸ σκληρὸν καὶ ἀπειθὲς αὐτῶν μαλάσσω».

Τὴ σωτήρια ὁμως «μαλακτικὴ» καὶ «καταπρῦντικὴ» ἐνέργεια τῶν θαυμάτων του δέν τὴν ἐπιβάρηθαι ὁ Χριστὸς. Τὴν δέχεται μόνον ὁποῖος ἐλευθερὰ μαζὶ μὲ τὸν ὑμνωδὸ... καὶ τὸν Φράνσις Κόθινς ψάλλει: «Οἰκτίρμον Κύριε, φωταγώγησον τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, πεπρωμένους (=σακατεμένους) ἐκ ζοφερᾶς ἁμαρτίας, ἐνθεὶς τὴν ταπεινώσιν καὶ καθάρας με τοῖς δάκρυσιν τῆς μετανοίας».

Ἄρχιμ. Β.Λ.

Νέα ἔκδοση ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Γένεσις - Ἔξοδος - Λευϊτικόν - Ἀριθμοί - Δευτερονόμιο

**Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ - Κριταὶ καὶ Ρούθ - Α' Βασιλειῶν - Β' Βασιλειῶν -
Γ' Βασιλειῶν - Δ' Βασιλειῶν (Κείμενο - Μετάφραση - Ἀνάλυση - Σχόλια)**

**ὑπὸ Ἱερεμίου Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως,
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.**

⇒ Κυκλοφορήθηκε καὶ ὁ ἐνδέκατος τόμος: Δ' Βασιλειῶν

⇒ Ἡ ἔκδοση τῆς σειρᾶς συνεχίζεται

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμὸ μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr